

[Einer-Jensen.]

i 1937—38 andrager 88,3 Mill. Kr.; deraf var de 85 Mill. Kr. Understøttelser.

Jeg har ofte hørt fremsat Bemærkninger om den store Formue, som findes i Arbejdsløshedskasserne, og naturligvis virker det ogsaa, naar man af Regnskabet faar Oplysning om, at Arbejdsløshedskasserne ejer ca. 90 Mill. Kr.; men man maa naturligvis tage i Betragtning det meget store Antal, Arbejdsløhedsforsikringerne omfatter, vi nærmer os jo stærkt den halve Million.

Ser man nu paa Fordelingen af den gennemsnitlige Formue pr. Medlem henholdsvis i Hovedforsikringen og i Fortsættelseskasserne, saa findes der 1 Kasse, der i Formue har under 25 Kr., omfattende 1 451 Medlemmer. Der findes 6 Kasser, hvis Formue er mellem 25 og 100 Kr. pr. Medlem; disse Kasser omfatter 213 000 Medlemmer. Man vil altsaa se, at næsten Halvdelen af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer befinder sig i den Klasse. Med mellem 100 og 200 Kr. findes 16 Kasser, omfattende ca. 85 000 Medlemmer, mellem 200 og 300 Kr. 17 Kasser, omfattende ca. 58 000 Medlemmer, mellem 300 og 400 Kr. 12 Kasser, omfattende ca. 37 000 Medlemmer, mellem 400 og 500 Kr. 5 Kasser, omfattende ca. 44 000 Medlemmer, mellem 500 og 600 Kr. 7 Kasser, omfattende 11 000 Medlemmer, og over 600 Kr. 5 Kasser, omfattende 1 700 Medlemmer. Man vil altsaa se, at Formuen er i høj Grad forskelligt fordelt. Det store Antal af Arbejdsløhedsforsikringens Medlemmer befinder sig under de 200 Kr. i Formue; det er næsten 300 000 Medlemmer, denne Gruppe omfatter. Heraf omfatter Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse jo et meget betydeligt Antal, idet den pr. 1. April havde 181 800 Medlemmer. De havde kun en Formue i Hovedforsikringen paa ca. 45 Kr. pr. Medlem og i Fortsættelseskassen paa ca. 40 Kr. pr. Medlem, og man maa jo erkende, at med en Hovedforsikring paa 45 Kr. i Formue er der ikke nogen stor Modstandskraft under en Krise.

Jeg ved, at Folk inden for Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsdirektøren i alt væsentligt er enige om, at den mindste Formue, en Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse bør have, er ca. 300 Kr. pr. Medlem, og tager man samtlige Medlemmer i begge Kasser under eet, saa har de gennemsnitlig kun 197 Kr. pr. Medlem. Der er altsaa et stort Stykke tilbage endnu, inden vi naar det, man fra autoritativ Side mener det er rigtigt at have i Arbejdsløhedskassernes Beholdninger.

Paa det nylig afholdte Aarsmøde i Arbejdsløshedskasserne fremsatte Arbejdsdirektøren nogle Bemærkninger vedrørende Kassernes Formue. Jeg vil gerne, med den højtærede Formands Tilladelse, citere et Par Smaaestykker af denne Beretning. Arbejdsdirektøren siger:

„Om end det maa erkendes, at det foreliggende Resultat ca. 90 Mill. Kr. er prisværdigt, ikke mindst paa Baggrund af Regnskabsaaret 1921—1922, der udviste minus Reserver paa ikke mindre end 7 Mill. Kr., maa jeg dog stadig vende tilbage til Gentagelse af mit Raad om Tilvebringelse af yderligere Reserver, selv om jeg løber den Risiko at blive mødt med Tilraabet „Hans eneste Tale“.“

Det er altsaa kun 16—17 Aar siden, at Arbejdsløshedskasserne havde en Minus-Formue paa 7 Mill. Kr., og at Staten gentagne Gange maatte træde til og yde Arbejdsløshedskasserne Laan, for at disse overhovedet kunde præstere de Udbetalinger, de var forpligtede til. Som Arbejdsdirektøren siger: selv om det maa erkendes, at 90 Mill. Kr. er et stort Beløb, maa man altsaa stadig tilraade, at Arbejdsløshedskasserne øger deres Reserver. Og han fortsætter senere:

„Det maa være mig tilladt med Tilfredshed at konstatere, at min Kontingentpolitik, der straks mødte ikke blot Uvilje men ogsaa Modstand, nu af alle i Forsikringen interesserede erkendes for at være rigtigt anlagt.“

Altsaa, Arbejdsdirektøren siger to Ting: for det første, at det er nødvendigt at opretholde den Kontingentpolitik, han gennemførte, da han blev Arbejdsdirektør, og for det andet, at ingen maa lade sig forblinde af de 90 Mill. Kr., idet der endnu ikke er en tilstrækkelig Reservefond for Arbejdsløhedsforsikringen. Hvis man skulde naa det, der er Maalet, ca. 300 Kr. pr. Medlem, mangler der jo ogsaa adskillige Millioner Kroner endnu.

Som jeg allerede har sagt, foreslaas Understøttelsesaaret ændret, saaledes at Daghjælpen begynder at løbe pr. 1. Oktober, altsaa paa det Tidspunkt, da vi gaar ind i Vinteren. Jeg tror, alle vil være enige om det rimelige i dette, idet det jo er af stor Betydning for den arbejdsløse, at han kan oppebære sin Forsikringshjælp paa det Tidspunkt af Aaret, hvor Arbejdsløsheden virker tungest.

Med Omlægningen af Regnskabsaaret følger, som jeg har nævnt, Udgiften paa de 12 Mill. Kr. Nogle vil naturligvis sige: Ja, men det er jo en Ekstraudgift, Staten her-